

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 6Co/66/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821200200  
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5821200200.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v právnej veci navrhovateľky: L. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. D. XXXX, XXX XX O., zastúpená JUDr. Máriou Vevurkovou, advokátkou so sídlom U. XXX, XXX XX O., proti odporcovi: P. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. V. XXX, XXX XX K., o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, v konaní o odvolaní navrhovateľky a odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 7C/6/2021-91 zo dňa 18.02.2021, takto

### rozhodol:

I. Pripúšťa späťvzatie návrhu, ktorým sa navrhovateľka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia na obdobie presahujúce deväť mesiacov od jeho nariadenia, uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 7C/6/2021-91 zo dňa 18. 02. 2021 v tomto rozsahu zrušuje a konanie zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 7C/6/2021-91 zo dňa 18. 02. 2021 mení tak, že:

Nariaďuje odporcovi nekontaktovať navrhovateľku telefonicky alebo SMS správami. Neodkladné opatrenie bude trvať deväť mesiacov od jeho nariadenia. Ukladá navrhovateľke, aby v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia podala proti odporcovi žalobu o ochranu osobnosti.

Vo zvyšku návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietla.

III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

IV. Nariaďuje opravu uznesenia Okresného súdu Námestovo č. k. 7C/6/2021-91 zo dňa 18. 02. 2021 v jeho záhlaví tak, že správne označenie navrhovateľky je:

L. I.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým uznesením nariadil odporcovi, aby nevstupoval do priestorov pohrebných služieb AVE spoločnosti FINIK s.r.o., IČO: 44 668 643, nachádzajúcich sa na adrese Dolný Kubín, Matúškova 1692/7 a Ružomberok, Cintorínska 5505/7 a do rodinného domu súpisné číslo XXXX, nachádzajúceho sa v obci O., katastrálne územie F., a to do právoplatného skončenia trestného konania, začatého na základe trestného oznámenia navrhovateľky, podaného na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Námestove dňa 02.01.2021 a na základe trestného oznámenia, podaného na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Námestove dňa 03.01.2021 (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok II.). Zároveň rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania (výrok III.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd odkázal na ustanovenia § 324 ods. 1,

§ 325 ods. 1, ods. 2 písm. f), g) a h) a ust. § 326 ods. 1 CSP. Poukázal na to, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako prvý predpoklad zisťoval, či navrhovateľka osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Okresný súd konštatoval, že tento predpoklad navrhovateľka splnila len v časti návrhu, kde sa domáhala, aby súd nariadil odporcovi nevstupovať do prevádzok spoločnosti, v ktorej je spoločníčkou a do rodinného domu, kde má bydlisko. Navrhovateľka v tejto časti návrh odôvodnila tým, že odporca chodíva do jej prevádzok v Dolnom Kubíne a Ružomberku, kde prevádzkuje svoju podnikateľskú činnosť, kde obťažuje jej zamestnancov nevhodnými otázkami na jej osobu. Okresný súd mal tieto tvrdenia osvedčené z trestných oznámení, ktoré navrhovateľka doručila v prílohe návrhu. Súd tiež akceptoval, že toto konanie môže navrhovateľka objektívne vnímať ako nevhodné, neprimerané a obťažujúce, keďže je nadriadenou zamestnancov, ktorí na prevádzke pracujú, takže im jednak chce vytvoriť priaznivé pracovné podmienky bez toho, aby ich pri práci vyrušoval jej bývalý manžel a jednak si chce voči zamestnancom udržať rešpekt a autoritu, čo môže odporca prekaziť zaťahovaním osobným sporom s navrhovateľkou na jej pracovisko. Rovnako z obsahu trestných oznámení, ktoré podala navrhovateľka, mal súd osvedčené, že jej bydlisko je v O., kat. úz. F., súp. č. XXXX, kde sa odporca opakovane dostavil v podnapitom stave a snažil sa s navrhovateľkou nadviazať komunikáciu, o ktorú však ona nemala záujem a bola nútená odporcu zo svojho bydliska s pomocou svojich príbuzných vyviešť. Aj tu súd akceptoval, že neželanými návštevami odporcu v jej bydlisku môže byť ohrozená duševná integrita navrhovateľky vzhľadom na to, že odporca je rozvedený manžel navrhovateľky a vzťahy medzi nimi sú narušené (príčinou rozvodu podľa rozsudku o rozvode manželstva navrhovateľky a odporcu bol alkoholizmus odporcu), je prirodzené, že navrhovateľku návštevy odporcu v jej bydlisku obťažujú, spôsobujú jej psychické napätie a stres. Okresný súd považoval za prirodzenú a legitímnu požiadavku navrhovateľky, aby vo svojom domove nachádzala súkromie, bezpečie a pokoj, preto súhlasil s argumentáciou navrhovateľky, že narušenie jej súkromia v jej bydlisku zo strany odporcu ohrozuje jej duševnú integritu. Pokiaľ navrhovateľka tvrdila, že odporca ju obťažuje neustálymi telefonátmi a SMS správami, okresný súd poukázal na fakt, že navrhovateľka si telefónne číslo odporcu vo svojom mobilnom telefóne zablokovala, no má v mobilnom telefóne nastavenú funkciu zvukového signálu v prípade, ak jej odporca volá. Okresný súd vyslovil názor, že takéto telefonáty odporcu by mohli nabráť intenzitu ohrozenia duševnej integrity navrhovateľky v prípade, ak by ju odporca napr. opakovane telefonicky kontaktoval z rôznych telefónnych čísel, to však navrhovateľka ani netvrdí. Odporca ju kontaktuje vlastne stále z rovnakého telefónneho čísla, ktoré už navrhovateľka pozná a tieto telefonáty ľahko eliminovala zablokovaním odporcovho čísla vo svojom telefóne. Pokiaľ si navrhovateľka vo svojom telefóne vypne funkciu zvukového znamenia o hovore zo zablokovaného čísla, tak môže prakticky úplne odstrániť akékoľvek obťažovanie odporcu cez mobilný telefón. Navrhovateľka si však naopak jeho telefonáty nahráva, hoci uvádza, že z dôvodu, aby mala dôkazy o správaní odporcu. Okresný súd však vyslovil názor, že pokiaľ ju tieto telefonáty obťažujú, má možnosť vykonať účinné opatrenie na ich zamedzenie. Pokiaľ ide o SMS správy, okresný súd poukázal na to, že ak ich navrhovateľka považuje za obťažujúce, tak je potom nelogické, že s odporcom cez SMS sama komunikovala, čo mohlo odporcu podnieť k posielaniu ďalších správ. Z daných správ odporcu je zrejmé, že sa psychicky nevyrovnal s rozvodom s navrhovateľkou a súd pripustil, že citové prejavy a prosby o odpustenie a poskytnutie druhej šance, adresované navrhovateľke, ju nechávajú chladnou a do istej miery jej môžu byť nepríjemné, keďže ide o jej rozvedeného manžela. Uvedené správy však podľa názoru súdu nemali taký obsah, ani intenzitu, že by ich navrhovateľka mohla objektívne vnímať ako ohrozenie svojej telesnej alebo duševnej integrity. V každom prípade, aj u SMS správ môže navrhovateľka zablokovať telefónne číslo odporcu vo svojom telefóne a tým sa vyhnúť obdržaniu ďalších SMS správ. Pokiaľ ide o tvrdenia navrhovateľky, že mala byť sledovaná zo strany odporcu prostredníctvom GPS zariadenia, k tomu okresný súd uviedol, že sama navrhovateľka ponechala auto neuzamknuté na parkovisku, čo mohlo viesť k namontovaniu daného zariadenia do motorového vozidla, a to nielen zo strany odporcu. Pokiaľ GPS zariadenie aj namontoval odporca, nemuselo to byť vykonané za účelom sledovania pohybu navrhovateľky, keďže takéto zariadenia sa používajú s cieľom ochrániť vozidlo pred odcudzením. Navrhovateľka v návrhu neupresnila, kedy kúpila vozidlo a odkedy je jeho výlučnou užívateľkou, najmä s ohľadom na fakt, že do apríla 2019 bola manželkou odporcu. Okresný súd preto neakceptoval návrh navrhovateľky v časti, v ktorej žiadala, aby bolo odporcovi nariadené nepriblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť 10 metrov a aby sa nepribližoval na rovnakú vzdialenosť k rodinnému domu súp. č. XXXX v O., kat. úz. F., kde má navrhovateľka bydlisko. Okresný súd tiež poukázal na fakt, že navrhovateľka ani netvrdila, že by jej telesná integrita bola správaním odporcu ohrozená. Napokon súd prvej inštancie uzavrel, že konanie odporcu možno do istej miery posúdiť ako nevhodné a obťažujúce,

toto však spočíva prevažne v kontaktovaní navrhovateľky telefonicky, čomu môže navrhovateľka účinne zabrániť. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP.

3. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia vo výroku I.

4. Poukázal na to, že tvrdenia navrhovateľky, vykresľujúce jeho osobu ako násilníka, alkoholika, psychicky labilného človeka sa nezakladajú na pravde. Týmito tvrdeniami sa navrhovateľka snaží očierniť jeho osobu a chce si tým posilniť sebavedomie a naznačiť mu, že mu takto môže po rozvoде komplikovať osobný život. Jednotlivé tvrdenia o jeho správaní sú v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísané tak neurčito a bez riadnych časových súvislostí, že sa k týmto tvrdeniam nedá presne vyjadriť. Zdôraznil, že ako podnikateľ, ktorý zamestnáva približne 10 zamestnancov v stolárskej prevádzke, je nepretržite od rána až do neskorého večera denno-denne v práci, pričom táto fyzická a psychická pracovná záťaž mu ani objektívne neumožňuje, aby sa stíhal venovať činnosti a prenasledovaniu, ktorú v návrhu rozsiahlo opisuje navrhovateľka. Tiež nesúhlasil s tým, že by navrhovateľke strpčoval život telefonovaním a posielaním SMS správ. Doplnil, že je väčšinovým spoločníkom spoločnosti RAKVIEM, s.r.o., v ktorom od svojho vzniku viedla účtovníctvo a ekonomiku navrhovateľka. Po jej odchode zo spoločnej domácnosti musel zmeniť osobu účtovníčky a opakovane potreboval od navrhovateľky niektoré informácie ohľadom účtovníctva, čo táto odmietala. Rovnako navrhovateľka odmietla poskytnúť odporcovi informácie o ich dcére - maloletej F.. Vyslovil nesúhlas s tvrdeniami, že požíva nadmerne alkoholické nápoje a vtedy jej volá. Tiež by mohol predložiť mnohé SMS správy, ktoré mu posielala navrhovateľka na mobilný telefón, avšak nepovažoval za potrebné tieto poselať na políciu. Nie je pravdou, že by si zisťoval o navrhovateľke nejaké informácie prostredníctvom tretích osôb alebo prostredníctvom inštalácie GPS zariadenia. Odporca bližšie nepozná osoby, ktoré sú zamestnancami navrhovateľky, dokonca ani neuviedla, koho má na mysli, konkrétne s kým a kedy mal o nej komunikovať, teda vôbec nevedel, čo tým vo svojom návrhu myslela. Nie je vylúčené, že zariadenie GPS si nainštalovala do vozidla navrhovateľka sama, aby ho mohla neskôr obviňovať. Nie je pravdou, že ju odporca prenasleduje v jej prevádzkach, kde podniká spoločnosť FINIK s.r.o. Odporca bol v prevádzke v Dolnom Kubíne a v Ružomberku naposledy asi pred 6 mesiacmi, keď na objednávku navrhovateľky osobne doviezol objednané rakvy. Pri dodaní tovaru navrhovateľke nevznikol žiaden problém a ona chcela od neho ďalšie dodávky tovaru. On to však odmietol. Preto aktuálne konanie navrhovateľky odporca považoval za formu pomsty, keďže sa jej nepodriadol. Od uvedeného času odporca v prevádzkach navrhovateľky nikdy fyzicky nebol a nedopustil sa nijakej činnosti voči nej, ktorá by mala viesť k tomu, aby mu súd ukladal zákazy vstupovať do týchto prevádzok. K rodinnému domu súp. č. XXXX na F. D. sa odvolateľ dostavuje len v prípadoch, keď sa chce stretnúť s mal. dcérou F.. V takom prípade sa vopred o stretnutí telefonicky dohodne s dcérou a čaká vždy na parkovisku powyše domu na jej príchod. Vôbec sa nedomáha stretnutia s dcérou vyzváňaním na zvonček a podobne. Odporca vyslovil názor, že súd ani nemal vydať voči nemu žiaden zákaz a obmedzenia, lebo v návrhu navrhovateľka neuviedla žiadne presné údaje, ako dátum a čas, kedy sa mal dopustiť voči nej nejakého nevhodného správania. Taktiež neuviedla mená svedkov, ktorí by toto konanie mohli potvrdiť. Hoci navrhovateľka popisuje jeho údajné návštevy prevádzok a rodinného domu ako opakujúce sa, strpčujúce jej život, opäť neuvádza dátum a čas, kedy ju mal takto opakovane rušiť. Ak by tento dátum a čas uviedla, tak podľa dochádzky v práci by odporca s určitou vedel preukázať jej vykonštruované obvinenia voči jeho osobe. Podľa názoru odvolateľa zo strany navrhovateľky sa jedná o šikanózný návrh s úmyslom zastrášať ho a súd by takýmto návrhom, ktoré sú neosvedčené a šikanózne, ani nemal vyhovieť. Odporca nie je odkázaný na časté a nadmerné požívanie alkoholických nápojov, ako to tvrdí navrhovateľka. Pokiaľ ide o hospitalizáciu na psychiatrii v Trstenej, na ktorú poukázala navrhovateľka, uvedené bolo cielene ňou pripravené a dokumentuje, čo týmto postupom chcela dosiahnuť. Odporca sa ohradil proti všeobecne formulovaným a časovo nevyhradeným a vymysleným obvineniam zo strany navrhovateľky, keďže tieto sú úplne nepravdivé a vykonštruované, aby presvedčili súd o jeho silne nepriateľskom vzťahu voči navrhovateľke. On však voči navrhovateľke neprechováva žiadne nepriateľstvo a jej tvrdenia v návrhu sú úplne nepresvedčivé. Skôr jej správanie voči odporcovi má útočný charakter, čo dokresľujú jej podania s obviňovaním jeho osoby na políciu.

5. Proti uzneseniu okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie aj navrhovateľka, ktorá sa domáhala vyhovenia podanému návrhu v celom rozsahu s platnosťou neodkladného opatrenia po dobu 9 mesiacov od vydania neodkladného opatrenia.

6. Uviedla, že napadnuté uznesenie je nesprávne, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov a zistených skutočností k nesprávnym skutkovým zisteniam, resp. zisteným

skutkový stav vyhodnotil spôsobom, ktorý nezabezpečil riadnu ochranu ohrozených práv navrhovateľky. Vyslovila nesúhlas s názorom okresného súdu, že ona sama mala urobiť opatrenia, aby ju odporca neprimerane nekontaktoval a dokonca nadobudla pocit, že jej súd prvej inštancie vyčíta, že vôbec na niektorú z urážlivých SMS správ odporcu odpísala. Uviedla, že odporca je jej bývalý manžel, s ktorým majú spoločné dieťa. Z uvedeného dôvodu nemôže úplne eliminovať odporcu vypnutím a absolútnym zablokovaním jeho čísla. Za neprimerané však považuje intenzitu opakovaného a sústavného kontaktovania navrhovateľky odporcom, ktorá bez ďalšieho navrhovateľku neprimerane obťažuje, zasahuje do jej práv, obmedzuje ju v bežnom a pracovnom živote, čím nepochybne negatívne vplýva na jej duševnú integritu. Odporca vo zvýšenej miere konzumuje alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých je jeho správanie nevyspytateľné. Z uvedených dôvodov navrhovateľka podala na odporcu aj trestné oznámenie, keďže okrem telefonátov a hanlivých SMS správ ju odporca prenasleduje, vyčkáva ju na rôznych miestach, chodí sa vyzvedať u zamestnancov do jej prevádzok na jej osobu a osobné pomery. Navrhovateľka urobila všetky dostupné opatrenia, aby eliminovala obťažujúce správanie odporcu, spočívajúce v neustálom vyvolávaní a posielaní hanlivých a urážlivých SMS správ. Napriek tomu, že volania zo strany odporcu sa u navrhovateľky prejavujú „len“ pípnutím, aj táto minimalizovaná forma neprimeraného obťažovania zo strany odporcu ju výrazne obťažuje v bežnom živote a obmedzuje ju v osobnom, ale aj v pracovnom živote. Keďže je spolu s odporcom rodičom maloletej F., uvedené bolo dôvodom, prečo nemohla odporcu zablokovať absolútne. Navrhovateľka tiež nesúhlasila so stanovením doby, na ktorú bolo neodkladné opatrenie súdu prvej inštancie nariadené, najmä z dôvodu, že v čase, keď podávala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, jej trestné oznámenia boli podané, ale vo veciach ešte neboli začaté trestné stíhania. V čase podávania odvolania sú veci v štádiu sťažnostného konania z dôvodu, že trestné oznámenia navrhovateľky boli odstúpené správnomu orgánu, aby ich prejednal ako priestupok, voči čomu podala navrhovateľka sťažnosť. O jej sťažnostiach nebolo doposiaľ rozhodnuté. Je možné, že napokon budú trestné oznámenia odstúpené príslušnému okresnému úradu, čo by malo za následok zánik nariadeného neodkladného opatrenia, čím by sa stratil jeho význam napriek skutočnosti, že dôvody, pre ktoré ho navrhovateľka podala, naďalej trvajú. Vyslovila názor, že navrhovaná doba trvania neodkladného opatrenia v rozsahu 9 mesiacov, počas ktorých by mohlo byť neodkladné opatrenie v platnosti, by malo význam v tom smere, že jednak dôjde k stabilizácii vzťahov a tiež z dôvodu, že je predpoklad, že do tejto doby dôjde k ukončeniu konaní na základe jej trestných oznámení. Odporca je osobou, ktorá preukazuje závažnú emočnú nestabilitu, ktorá sa prejavuje najmä po požití alkoholických nápojov, ktoré požíva často. V prejave odporcu sú prítomné negatívne zložky, ako impulzivnosť, nerozvážnosť, verbálne vyhrážky, neovládanie správania a z toho vyplývajúce vyhrážanie sa blízkym osobám. Navrhovateľka poukázala na potrebu zachovania jej duševnej integrity najmä z dôvodu poskytovania starostlivosti maloletej dcére, vedenia jej osobného života a podnikateľských aktivít. Správanie odporcu ju vyraďuje z bežného života, neustále musí byť v strehu a tým, že jej odporca volá aj stokrát za deň, narúša jej pokojný život, narúša možné prijímanie hovorov od ľudí, ktorí ju reálne potrebujú. Navrhovateľka prevádzkuje pohrebné služby. Nemôže si preto kedykoľvek zmeniť svoje telefónne číslo, práve s poukazom na charakter práce/podnikania, ktorú vykonáva a nevyhnutnosť, aby jej telefonický kontakt bol verejne dostupný. Považovala za nedôvodné, aby ona vykonala opatrenia, pokiaľ sa cíti byť odporcom šikanovaná. Pokiaľ súd nenariadil neodkladné opatrenie v rozsahu zamietajúcej časti, uvedené by mohlo znamenať zásah do jej psychického zdravia. Vyslovila názor, že pokiaľ nebude odporcovi uložená povinnosť v zmysle podaného návrhu, jeho konanie bude pokračovať. Pokiaľ okresný súd zamietol návrh v časti, v ktorej požadovala zakázať odporcovi priblížiť sa k nej na vzdialenosť kratšiu než 10 metrov, poukázala na to, že ochrana, ktorá jej bola poskytnutá, je nevyhnutná nielen v obydli, ale aj mimo neho. Sám odporca pre orgánmi činnými v trestnom konaní pripustil, že pod vplyvom alkoholických nápojov nevie ovládať svoje konanie, je útočnický, čo by malo postačovať na to, aby súd posúdil podaný návrh v aktuálnej veci za dôvodný. Napokon odvolateľka navrhla, aby okresný súd opravil chybu v označení jej priezviska, ktoré je aktuálne I.. K odvolaniu bolo pripojené uznesenie OR PZ v Dolnom Kubíne zo dňa 31.01.2021, sťažnosť navrhovateľky zo dňa 10.02.2021, uznesenie OR PZ v Dolnom Kubíne zo dňa 02.03.2021 a sťažnosť navrhovateľky zo dňa 12.03.2021.

7. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že v konaní osvedčila a riadne predložila listiny, z ktorých nesporne vyplýva, že odporca koná spôsobom, ktorým ju zastraňuje v jej osobnom a pracovnom živote. Z podaného návrhu, ako aj jeho doplnenia a listín, ktoré navrhovateľka pripojila k odvolaniu, je zrejmé, že navrhovateľka je zo strany odporcu opakovane nedôvodne kontaktovaná telefonicky, písaním SMS správ, odporca ju vyhľadáva, „náhodne ju stretáva“ na rôznych miestach. Navrhovateľka pociťuje správanie zo strany odporcu voči jej osobe ako maximálne neprimerané

a nedôstojné. Tvrdenia odporcu o jeho pracovnej vyťažnosti, a teda nemožnosti dopúšťať sa konania, ktoré jej popísané navrhovateľkou, sú neopodstatnené. Pokiaľ je odporca konateľom a väčšinovým spoločníkom spoločnosti RAKVIEM - PF s.r.o., z uvedeného nie je zrejmý rozsah pracovného času odporcu. Odporca vo svojom správaní, spočívajúcom vo vyhľadávaní navrhovateľky, pokračuje aj po nariadení neodkladného opatrenia, keď opakovane vstupuje do pohrebníctva AVE v Dolnom Kubíne a Ružomberku, kde sa dožaduje od pracovníkov pohrebníctva poskytnutia informácií o navrhovateľke. Odporca sa navrhovateľke vysmieva, robí jej naschvály a tvrdí, že nariadením neodkladného opatrenia aj tak nič nezmôže, že si bude robiť to, čo chce, kedy chce a ako chce. Navrhovateľka je z tohto stavu už zúfalá, pretože je pravdou, že odporca za ňou chodí na aute, prenasleduje ju, stojí a vyčkáva pred domom, chodí za ňou do prevádzok pohrebníctiev a to sa opakuje stále dookola. Správanie odporcu nie je možné považovať za normálne, jeho intenzita je neúnosná, v danom prípade sa nedá ani hovoriť o ojedinelom a jednorazovom obťažovaní navrhovateľky zo strany odporcu, ale o dlhotrvajúcom a intenzívnom obťažovaní, ako aj prenasledovaní navrhovateľky. Z uznesenia povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru vyplýva, že sám odporca priznal požívanie alkoholických nápojov, pod vplyvom ktorých je jeho správanie nepredvídateľné a nedokáže sa kontrolovať a svoje konanie ovládať. Odporca vstúpil do obydľia navrhovateľky v dňoch 26.12.2020 a 31.12.2020, a to bez súhlasu navrhovateľky. V oboch prípadoch sa správal agresívne a vulgárne nadával, pričom musel byť z domu vyvedený. Správanie odporcu je neprimerane obťažujúce a zasahujúce do jej práv v bežnom a pracovnom živote. Navrhovateľka poukázala na ďalšie trestné oznámenie podané dňa 06.04.2021, z ktorého vyplýva, že ani po nariadení neodkladného opatrenia sa na správaní odporcu nič nezmenilo a tento i naďalej navrhovateľku obťažuje. Pokiaľ odporca namietol, že navrhovateľka presne nešpecifikovala konkrétne dni, kedy ju prenasledoval a obťažoval, na to navrhovateľka uviedla, že sa tak deje na dennej báze. Nie je v možnostiach a ani schopnostiach navrhovateľky (keďže pracuje, stará sa o dieťa) zaznačovať si každú takúto skutočnosť, najmä, ako to vyplýva z enormného množstva telefonátov a SMS správ, by to ani nebolo možné. Zároveň navrhovateľka poukázala na ďalšie správy, ktoré jej boli adresované po nariadení neodkladného opatrenia, kde sám odporca navrhovateľke píše, že za ňou chodí, čím „riskuje“, z čoho vyplýva, že odporca má vedomosť, že nemá za navrhovateľkou chodiť a vyhľadávať ju na miestach špecifikovaných v nariadenom neodkladnom opatrení. Napriek opakovaným žiadostiam navrhovateľky, aby odporca upustil od svojho konania a podaným trestným oznámeniami, aby ju prestal prenasledovať, prestal neustále telefonicky kontaktovať, prestal vypisovať SMS správy, prestal obťažovať vyčkávaním na ňu na rôznych miestach, odporca vo svojom konaní pokračuje. Z uvedeného dôvodu navrhovateľka prezentovala názor, že jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. K tomuto vyjadreniu bol pripojený výpis z SMS komunikácie, uznesenie OR PZ Dolný Kubín zo dňa 31.01.2021 a zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 06.04.2021.

8. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, doručeného okresnému súdu dňa 04.02.2021, vyplýva, že navrhovateľka sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým bude odporcovi nariadené nekontaktovať navrhovateľku telefonicky, písaním SMS správ, elektronickou komunikáciou alebo akoukoľvek inou formou, nepribližovať sa na vzdialenosť 10 metrov k navrhovateľke, s výnimkou konania pred súdmi a orgánmi činnými v trestnom konaní, nevstupovať do priestorov pohrebných služieb AVE spoločnosti FINIK s.r.o., nachádzajúcich sa v Dolnom Kubíne a Ružomberku a nevstupovať do rodinného domu súp.č. XXXX, nachádzajúceho sa v O. na F. D. a nepribližovať sa k nemu na vzdialenosť 10 metrov. Navrhovateľka predovšetkým poukázala na to, že odporca je jej bývalý manžel, pričom ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené XX.XX.XXXX, a to z dôvodu nadmerného požívania alkoholických nápojov zo strany odporcu. Navrhovateľka poukázala na nedôstojné, neprimerané, obťažujúce správanie zo strany odporcu, ktorý opakovane telefonuje navrhovateľke, posielal jej sms správy, prenasleduje ju, monitoruje jej pohyb, zisťuje o nej informácie, pričom toto konanie z jej pohľadu výrazným spôsobom zasahuje do jej života. Uviedla, že síce telefónne číslo, z ktorého jej odporca telefonuje, je zablokované, avšak stále dostáva notifikácie o zaslaných sms správach, resp. telefonátoch. Odporca ju prenasleduje, a to v miestach jej trvalého bydliska, tiež v sídle jej spoločnosti. Poukázala tiež na to, že odporca jej nainštaloval zariadenie GPS do jej motorového vozidla, na základe čoho mal informácie o jej pohybe. Uvedené konanie odporcu bolo aj dôvodom, prečo podala opakované trestné oznámenia. Na podporu argumentácie, vyslovenej v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, navrhovateľka poukázala na pripojené trestné oznámenia zo dňa 31.01.2021, ako aj zo dňa 02.01.2021 v spojení s jeho doplnením zo dňa 03.01.2021. Navrhovateľka zároveň predložila zoznamy telefonátov smerujúcich od odporcu a tiež SMS komunikáciu.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 329 ods. 1 CSP postupom podľa § 370 pripustil čiastočne späťvzatie návrhu, uznesenie súdu prvej inštancie v tomto rozsahu zrušil a konanie zastavil. Následne preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a v zmysle § 388 CSP toto rozhodnutie zmenil spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

10. Vzhľadom na to, že navrhovateľka v podanom odvolaní zredukovala rozsah svojho návrhu z hľadiska časového trvania, tento jej úkon posúdil odvolací súd ako čiastočné späťvzatie návrhu, ktoré postupom podľa § 370 CSP za absencie nesúhlasu odporcu z vážnych dôvodov pripustil, rozhodnutie súdu prvej inštancie čiastočne zrušil a konanie zastavil. Následne bola predmetom odvolacieho prieskumu (v medziach odvolacích dôvodov) len tá časť návrhu, ktorá ohraničila návrh na neodkladné opatrenie trvaním v rozsahu deviatich mesiacov.

11. V rámci reakcie na odvoláciu argumentáciu navrhovateľky a odporcu formulovanú v opravnom prostriedku sa odvolací súd v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami okresného súdu. Zároveň krajský súd poukazuje na zodpovednosť odvolateľov za obsahové vymedzenie odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať princíp viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na taký, ktorý má rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostal sporný, alebo je to nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

12. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

13. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami a tieto právne vzťahy vyžadujú bezodkladnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi stranami nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprimeraným spôsobom zasahovať do existujúcich právnych pomerov.

14. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy podľa stavu existujúceho v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Samotný atribút bezodkladnosti bez ďalšieho neznamena, že ide o akútny a jednorazový stav. Potreba upraviť pomery môže byť bezodkladná a pretrvávať aj po určité časové obdobie. Vzhľadom na uvedené je pre súd rozhodujúce výlučne kritérium splnenia zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia (bez ohľadu na to, či sa vedie konanie vo veci samej alebo nie) postačuje pre vyhovieť návrhu a poskytnutie predbežnej ochrany „len“ osvedčenie tvrdeného nároku; jeho preukázanie možno v konečnom dôsledku vysloviť až v meritórnom rozsudku. Uvedené je výrazom podstaty neodkladných opatrení - tieto majú poskytnúť okamžitú, predbežnú súdnu ochranu nárokom, ktoré nemožno v plnej miere preukázať, pretože na to nie je priestor v krátkom časovom úseku určenom pre rozhodovanie (§ 328 ods. 2 CSP). Súd preto prihliada na argumentáciu navrhovateľa z hľadiska jej osvedčenia, ktorý pojem na účely daného konania znamená „spravdepodobnenie“ nároku. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa teda v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany ohrozených alebo porušených práv. Uvedené však neznamena, že súd môže akceptovať akékoľvek tvrdenia produkované stranami bez ich aspoň minimálnej podpory v podobe dôkazov nasvedčujúcich tomu, že skutková situácia formulovaná v podanom návrhu vyžaduje okamžitý zásah v podobe rozhodnutia súdu.

16. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol v danej veci odôvodnený predovšetkým ohrozením duševnej integrity navrhovateľky, ktorá sa cíti byť obťažovaná v dôsledku neprimeraného správania odporcu. V zmysle uvedeného preto odvolací súd skúmal mieru pravdepodobnosti uplatneného nároku a tomu zodpovedajúceho ohrozenia navrhovateľky. Je nepochybné, že navrhovateľka a odporca sú bývalí manželia. Navrhovateľka v súvislosti s tvrdením o obťažovaní zo strany odporcu poukázala okrem podaných trestných oznámení aj na výpisy hovorov a fotografie SMS správ.

17. Z obsahu predloženého výpisu hovorov vyplýva, že z dvoch telefónnych čísel (+XXX XXX XXX XXX a +XXX XXX XXX XXX) boli realizované viaceré telefonáty s tým, že obe telefónne čísla sú označené ako blokované. Z predloženého výpisu hovorov je zrejmé, že z týchto telefónnych čísel bolo realizovaných dňa 30.01. 13 telefonátov, dňa 31.01. 6 telefonátov, 01.01. 24 telefonátov, 02.01. 19 telefonátov, 03.01. 11 telefonátov, 04.01. 1 telefonát, 06.01. 2 telefonáty, 10.01. 1 telefonát, 12.01. 5 telefonátov, 13.01. 1 telefonát, 16.01. 1 telefonát, 17.01. 1 telefonát, 21.01. 2 telefonáty, 27.01. 1 telefonát a 28.01. 2 telefonáty. Odporca nepoprel, že by tieto telefonáty boli zrealizované z jeho telefónu.

18. Z výpisu z SMS správ, ktoré predložila navrhovateľka, vyplýva, že tieto boli zasielané z telefónneho čísla + XXX XXX X.XX XXX, pričom k telefónnemu číslu je priradené meno P. a toto je blokované. Z obsahu týchto správ jednak vyplýva postoj odporcu, ktorý sa zjavne nezmiernil s rozchodom s navrhovateľkou, ale zároveň sa na jej adresu vyjadruje vulgárne a urážlivo. Počet týchto SMS správ presahuje mieru, ktorá by sa očakávala v normálnom korektnom medziľudskom vzťahu. Napríklad dňa 21.01.2021 odporca adresoval navrhovateľke 22 správ a dňa 25.01.2021 19 správ. Navrhovateľka predložila spolu 97 správ, na ktoré nereagovala a ktoré boli zrealizované z označeného telefónneho čísla v priebehu januára tohto roku. K návrhu boli predložené aj SMS komunikácie, z ktorých vyplýva konfliktný vzťah medzi stranami.

19. Z kvantít vyšie uvedených telefonátov a obsahu správ mal odvolací súd osvedčené, že spôsob komunikácie zvolený odporcom nie je akceptovateľný v žiadnej slušnej spoločnosti a v žiadnom slušnom vzťahu, z čoho možno vyvodiť záver o naplnení skutkovej podstaty neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 psím. g) CSP. Odporca v odvolaní poprel akékoľvek obťažovanie navrhovateľky, pričom však vo vzťahu k produkovaným dôkazom neformuloval žiadne tvrdenia ani iné dôkazy. Z uvedeného dôvodu považoval odvolací súd návrh v časti požiadavky na nekontaktovanie navrhovateľky telefonicky a SMS správami za opodstatnený. Žiadna fyzická osoba totiž nie je povinná akceptovať takýto typ správania, najmä ak dosahuje rozsah osvedčený navrhovateľkou. Neustála snaha o nadviazanie kontaktu, hoci sporové strany už spolu nežijú ani nepodnikajú, výrazne zasahuje do bežného života dotknutej osoby. Riešenie tohto problému pritom nie je možné ponechať na „svojpomoc“ navrhovateľky, ako to naznačil okresný súd. Navrhovateľka je v tomto smere obeťou, ktorá nie je povolaná trpieť neadekvátne správanie odporcu a následne (ako to uviedol okresný súd) vyvíjať snahu o úplné zablokovanie elektronickej komunikácie s odporcom. Otázne je, aký typ telefónu navrhovateľka používa a či spôsob prerušenia komunikácie naznačený súdom prvej inštancie je vôbec možný. Uvedenú skutočnosť nepovažoval krajský za všeobecne známu, a preto nebolo možné daný záver pri riešení spornej otázky učiť.

20. Ako už bolo uvedené vyššie, pre rozhodnutie o vyhovení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa vždy vyžaduje osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov, k čomu však navrhovateľka, pokiaľ ide o zvyšnú časť petitu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neprodukovala dostatok skutkových tvrdení. Navrhovateľka sa obmedzila na opakujúce sa tvrdenia o neustálom obťažovaní zo strany odporcu, avšak tieto mali len všeobecný charakter; rovnako ani v odvolaní navrhovateľka bližšie nevysvetlila podrobne dôvody, pre ktoré žiadala tak extenzívny zásah do práv odporcu.

21. Pokiaľ ide o časť návrhu súvisiacu s telefonátmi a SMS správami, ktorou navrhovateľka žiadala nariadiť odporcovi nekontaktovať ju „elektronickou komunikáciou a akoukoľvek inou formou“, k uvedenému v návrhu úplne absentujú skutkové tvrdenia, na základe ktorých by mal súd tvrdiť, o aký typ komunikácie ide, akého správania sa dopustil odporcu (resp. akým spôsobom ohrozuje navrhovateľku) a v čom spočíva potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán.

22. V prípade požiadavky na nariadenie neodkladného opatrenia nepribližovať sa k osobe navrhovateľky na vzdialenosť 10 metrov nebolo v návrhu, ani v odvolaní nijako vysvetlené, aký konkrétny dôvod viedol k formulácii tohto typu návrhu. Z vyššie uvedených skutočností je síce osvedčené, že odporca skutočne navrhovateľku obťažoval prostredníctvom SMS správ a telefonátov; produkované dôkazy však zároveň nepotvrdzujú správanie, ktoré mohlo byť dôvodom pre nariadenie zákazu priblíženia. Navrhovateľka vo všeobecnosti popísala obťažujúce správanie odporcu, doposiaľ však nie je zrejmé, v akom rozsahu a kvalite sa toto prejavuje. Až vo vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhovateľka poukázala na to, že správanie odporcu musí znášať každý deň a spolu s odvolaním predložila rozhodnutie OR PZ Dolný Kubín zo dňa 31.01.2021. Uvedené skutkové tvrdenie a dôkaz boli zjavne novotami, ktoré však v odvolacom konaní neboli prípustné (§ 366 CSP a contrario). Krajský súd si uvedomuje, že spomínaným rozhodnutím nemusela navrhovateľka disponovať v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, avšak takáto okolnosť mala byť objasnená v podanom odvolaní, čo sa však nestalo. Každopádne v podaniach navrhovateľky absentuje popis konania odporcu, čo viedlo odvolací súd k zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti.

23. Závery vyslovené v predchádzajúcom odseku platia rovnako aj pre tú časť návrhu, ktorou sa navrhovateľka domáhala nariadenia odporcovi nevstupovať do prevádzok jej spoločnosti, do jej rodinného domu, ako aj nepribližovať sa k rodinnému domu. Pokiaľ ide o otázku vstupu do rodinného domu, ktorý vlastní výlučne navrhovateľka, k tomu táto produkovala tvrdenie len v tom smere, že v decembri v roku 2020 odporca bez jej súhlasu vstúpil do domu a správal sa vulgárne. Uvedené konanie mohlo byť riešené aj v priestupkovom, či trestnom konaní. Izolovaný incident nepovažoval odvolací súd za taký, ktorý by mal viesť k zásahu súdu v podobe neodkladného opatrenia, a to predovšetkým zohľadňujúc fakt, že do danej nehnuteľnosti nemá odporca štandardne prístup - nehnuteľnosť nevlastní a ani nedisponuje kľúčmi k nej. K otázke zákazu približovania k domu na vzdialenosť 10 metrov opätovne navrhovateľka neprodukovala žiadne skutkové tvrdenia, resp. tieto mali zovšeobecňujúci charakter, čo platí aj v prípade požiadavky na zákaz vstupu do prevádzok navrhovateľky. Pokiaľ okresný súd založil svoje rozhodnutie na osvedčení nároku navrhovateľky, a to predloženými trestnými oznámeniami, s touto úvahou sa odvolací súd nestotožnil. Podané trestné oznámenia totiž predstavujú fakticky totožné podania, len adresované inému orgánu verejnej moci disponujúcemu inými oprávneniami. Znamenali teda formuláciu tých istých tvrdení, aké boli produkované v aktuálnom konaní. Osvedčenie uplatneného nároku vyžaduje potvrdenie istej miery pravdepodobnosti, nie preukázanie snahy o riešenie situácie aj na iných úrovniach práva. Akokoľvek sa navrhovateľka cíti byť obťažovaná zo strany odporcu, je výlučne na nej, aby ako strana sporového konania prezentovala dostatok tvrdení a dôkazov (osvedčujúcich tvrdené práva) vedúcich k zásahu do právnej pozície protistrany, čo však v danom konaní nebolo naplnené.

24. Pokiaľ dochádza k zásahu do práv navrhovateľky, odvolací súd je presvedčený, že tento môže byť predmetom posudzovania v meritórnom konaní, kde bude umožnené stranám prezentovať tvrdenia a dôkazy. Aj keď odvolací súd nevidel dôvody na vyhovieť návrhu v celom rozsahu, navrhovateľka má prirodzene zachovanú príležitosť uplatňovať svoje nároky v riadnom civilnom spore, kde jednotlivé otázky budú prejednané v rámci dokazovania podľa Civilného sporového poriadku.

25. Vzhľadom na to, že navrhovateľka v podanom odvolaní vyslovila požiadavku na časové obmedzenie požadovaného neodkladného opatrenia, odvolací súd danému návrhu vyhovel a vyslovil, že neodkladné opatrenie bude trvať po dobu deviatich mesiacov (§ 330 ods. 1 CSP).

26. Napokon krajský súd z dôvodu čiastočného vyhovieť návrhu navrhovateľky rozhodol o povinnosti podať vo veci žalobu o ochranu osobnosti (§ 336 ods. 1 CSP), keďže doposiaľ osvedčené skutočnosti nasvedčujú tomu, že by mohlo dochádzať k zásahu do práv navrhovateľky na ochranu jej súkromia. V tomto smere preto považoval za nutné zdôrazniť, že závery súdu prvej inštancie o limitovaní trvania neodkladného opatrenia ukončením trestného konania nemá žiadne opodstatnenie. Kvalifikovanie správania odporcu v zmysle noriem trestného práva nemá z hľadiska sporných otázok relevanciu. Ak sa totiž preukáže, že odporca svojím konaním zasahuje do práv navrhovateľky vymedzených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, uvedené nemá (v rovine civilného práva) žiadny súvis s tým, či odporca spáchal alebo nespáchal trestný čin. Napokon trestné oznámenia ani nemusia byť základom pre začatie trestného konania, čo popiera elementárnu súvislosť predmetu požadovaného neodkladného opatrenia s akýmkoľvek trestným konaním.

27. Zároveň odvolací súd konštatuje, že označenie priezviska navrhovateľky v záhlaví napadnutého rozhodnutia „Zoššáková“, nie je správne, keďže v zmysle návrhu je jej priezvisko „I.“, na čo menovaná poukázala aj v podanom odvolaní. Odstránenie tejto zrejmej nesprávnosti preto odvolací súd v súlade s článkom 4 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku s použitím § 224 CSP nariadil konajúcejmu súdu odstrániť vydaním opravného uznesenia.

28. O trovách konania rozhodol krajský súd v zmysle § 396 ods. 1, 2 a § 255 ods. 2 CSP. V konaní bola navrhovateľka úspešná len čiastočne čo viedlo odvolací súd k záveru o nepriznaní trov konania žiadnej zo strán.

29. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).